

معماری پایا، انرژی های نو، و پایداری زیست محیطی

هدیه زینالی^{1*}، دکتر بابک فضلای مالیدره²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد بابل. (hediyeh.zeinali@gmail.com)

2- عضو هیئت علمی دانشگاه آزادبابل، (babak_f_eng@yahoo.com)

چکیده

در طی قرون گذشته رابطه ای مستقیم بین مصرف انرژی، رشد صنعتی و رفاه جامعه بشری وجود داشته است. از سویی دیگر با آغاز قرن جدید موضوع محیط زیست و فرآیندهای اقتصادی-اجتماعی و سیاسی آن به تدریج از محدوده مرزهای داخلی کشورها فراتر رفته به طوری که به عنوان یک معضل بین المللی در آمده است. این موضوع سبب افزایش رویکرد به انرژی های نو شد، که توسعه و به کارگیری آن ها را هرروز ضروری تر می سازد. از طرفی تحولات و پیشرفت های چند دهه ی اخیر در توسعه علوم موجب رشد سریع جمعیت جهان شده است که پیامدهای ناخوشایندی برای جهان در پی آورده است. فعالیت های مربوط به ساخت و ساز ۴۰٪ از منابع و انرژی جوامع را مصرف می کند و به همین سبب نیز در آلودگی های زیست محیطی سهمیم است. با توجه به اهداف معماری پایدار و با شناخت آثار مخرب صنعت ساختمان سازی می توان در صدد برقراری رابطه ای بین معماری پایدار و انرژی های نو و با توجه به تاثیرات این دو بر روی محیط زیست بر آمد. هدف از این مقاله، معرفی معماری پایدار و ارکان و اصول این راهبرد به عنوان رویکردی جدید در عرصه ی محیط زیست می باشد و بعد از آن به بررسی مسائل انرژی های نو و ارتباط تنگاتنگ این سه موضوع با هم و همچنین حول محور محیط زیست مطالبی بیان خواهد شد. روش تحقیق در این نوشتار به صورت مروری و مطالعه ی منابع موثق در زمینه های بیان شده می باشد.

واژه های کلیدی: معماری پایدار، انرژی های نو، محیط زیست، توسعه پایدار.